

**Національна академія педагогічних наук України
Інститут педагогіки
Відділ технологічної освіти**

Віктор Вдовченко

ПРОФЕСІЇ З ХУДОЖНЬОГО ПРОЄКТУВАННЯ

Редакція 2021 року

ДОВІДНИК ПРОФЕСІЙ

**із загальною характеристикою професійної діяльності,
характеристикою завдань та обов'язків,
теоретичної та практичної підготовки,
кваліфікаційних вимог.**

Загальна характеристика професійної діяльності дизайнера.

Характеристики завдань та обов'язків,
теоретичної та практичної підготовки за професією.
Кваліфікаційні вимоги.

Дизайнер.

Інженер-конструктор. Технік-конструктор.

Інженер-технолог. Технік-технолог

Кваліфікаційні характеристики професій:

Архітектор.

Декоратор. Макетник. Мистецтвознавець. Флорист.

Модельєр. Реставратор. Художник. Ювелір

ДИЗАЙНЕР

Загальна характеристика професійної діяльності

Характер роботи. Професія дизайнера виникла в ХХ ст., і поява її була зумовлена прогресом у науці і техніці. З англійської мови «дизайн» перекладається як *проектування, конструювання, створення промислових виробів*. Предмет праці дизайнера визначається специфікою його діяльності: промисловий дизайн, графічний дизайн, проектування предметного середовища.

Людина, яка присвятила себе служінню технічній естетиці, має добре знатися на образотворчому мистецтві і мати навички художника, кресляра. При цьому вона повинна знати техніку, природничі й суспільні науки, мати вмілі руки.

Дизайнер вивчає культурну спадщину свого народу та народів світу, стежить за розвитком науково-технічного прогресу. Але головне — дизайнер повинен уміти бачити предметний світ крізь призму, що змінює форму предметів у бік їх оновлення, естетичності. Його стараннями відомі речі коригуються і наділяються новими, досконалішими якостями. Дизайнер — це художник-перетворювач. Творчий процес він починає з обміркування можливих варіантів майбутнього виробу, збирання потрібної інформації, критичного аналізу існуючих зразків і знаходження оптимального рішення. Потім розробляє ескіз, моделює зразок і знаходить оптимальне рішення. Тоді він розробляє ескіз, моделює зразок і готує його до серійного випуску.

Дизайнер оформляє ділову документацію, готує звіт.

Умови роботи. Дизайнери працюють у державних та приватних установах. Їхнє робоче місце в конструкторському бюро. Його добре обладнано всіма необхідними пристроями, інструментами, матеріалами. Робота як індивідуальна, так і в колективі. Професія вимагає напруженої розумової праці. Терміни визначаються керівництвом підприємства, режим роботи однозмінний. Іноді дизайнери працюють за угодою.

Наймання. Професія поширена в промислових центрах. Фахівці працюють у конструкторських бюро, на комбінатах художнього фонду, у студіях спілок художників, проектних і наукових інститутах. Можуть виконувати приватні замовлення.

Підготовка, медичні обмеження, вимоги до індивідуально-психологічних особливостей. Професія дизайнера вимагає ретельної фахової підготовки. Учні спочатку навчаються в різних студіях, художніх школах. Згодом вступають до вищих або середніх спеціальних закладів різних напрямів: будівельних, легкої та важкої промисловості та ін.

Медичні протипоказання: хвороби очей, м'язової системи, опорно-рухового апарату, функціональні порушення психіки.

Дизайнер — це службовець, який вирізняється широким кругозором, різноманітними знаннями, уміє накопичувати, аналізувати та систематизувати інформацію. Такий фахівець обдарований і має певні здібності: художній смак, тонку психіку. У нього: добре кольоросприймання, просторова уява, уявлення форм, висока концентрація, стійкість об'єму уваги. У дизайнерів має бути розвинена наочно-образна, оперативна, рухова пам'ять.

Вони люди творчі, терплячі, акуратні, уважні, спостережливі. Можуть зосереджуватися, мають розвинене почуття міри.

Перспективи. Висококваліфіковані фахівці беруть участь у міжнародних проектах, організують персональні виставки, відкривають приватні салони, майстерні. Можуть працювати керівниками студій, викладачами, займатися науковою діяльністю.

Близькі професії. Техніки-архітектори, художники-конструктори, модельєри, дизайнери-експерти, дослідники, макетники, інженери-креслярі.

Дизайнер- проектувальник, творець оригінальних ескізів, образів, моделей тощо.

Попит на ринку праці

- зараз найбільш необхідними є дизайнери, що працюють в області поліграфії, і дизайнери інтер'єру;
- рідше зустрічаються замовлення на фахівців в області дизайну одягу, взуття, тканини.

Обов'язки:

• поліграфічний дизайн містить у собі дизайн власне поліграфічної (книги, журнали, брошури), рекламної (візитки, листівки, буклети) і пакувальної продукції;

• можна сказати, що у поліграфічний дизайн приходять фахівці двох типів. Перший - фахівці з художньою і поліграфічною освітою, які тягнуть саме до художніх розробок. Фахівці такого роду зазвичай займаються розробкою стилю виробу. Вони роблять ілюстрації, які потім скануються й вводяться в ПК; Другий - випускники технічних ВНЗ, які добре розбираються у комп'ютерній техніці. Як правило, саме комп'ютерники освоюють web-дизайн (створення й оформлення сторінок в Інтернеті).

Кваліфікаційні вимоги: художньо-промислові училища; архітектурні інститути; інститути мистецтв; технічні вузи.

Дизайнер.

Характеристика завдань та обов'язків, теоретичної та практичної підготовки. Кваліфікаційні вимоги

Завдання та обов'язки. Розробляє художньо-конструкторські проекти виробів (комплексів) виробничого і побутового призначення, здійснює відбір і аналіз патентної та іншої науково-технічної інформації. Вивчає вимоги замовника до проєктованих виробів, технічні можливості підприємства щодо їх виготовлення. Проводить порівняльний аналіз аналогічної вітчизняної і зарубіжної продукції, оцінку її естетичного рівня. Бере участь у виконанні окремих стадій (етапів) і напрямів науково-дослідних і експериментальних робіт, у складанні технічних завдань на проєктування й узгодження їх із замовниками, у розробленні художньо-конструкторських пропозицій. Здійснює пошук найбільш раціональних варіантів рішень, конструкційно-оздоблювальних матеріалів і деталей зовнішнього оформлення, об'ємно-просторове і графічне проєктування, деталізацію форм виробів, розробляє компоновальні і композиційні рішення, готує дані для розрахунків економічного обґрунтування запропонованої конструкції. Розробляє потрібну технічну документацію на вироби (креслення компоновання і загального виду, ескізи й робочі креслення для макетування, демонстраційні рисунки, кольорографічні ергономічні схеми, робочі проекти моделей), бере участь у підготовці пояснювальних записок до проєктів, розгляді їх і захисті. Виконує роботу, яка пов'язана з проєктуванням форм супровідних документів, пакування і реклами конструйованих виробів. Готує матеріали для проведення робіт зі стандартизації в галузі художнього конструювання. Здійснює контроль відповідності робочих креслень виробів і технологічної оснастки художньо-конструкторському проєктові, а також авторський нагляд за реалізацією художньо-конструкторських рішень у процесі проєктування, виготовлення, випробування, доведення дослідних зразків виробів і підготовці технічної документації для серійного (масового) виробництва, вносить до неї потрібні зміни. Бере участь в оформленні заявок на промислові зразки, у підготовці матеріалів для художньо-конструкторської експертизи проєктів і представленні впровадженої у виробництво нової продукції на атестацію. Вивчає передовий вітчизняний і світовий досвід у галузі художнього конструювання з метою використання його в практичній діяльності. Готує відгуки і висновки щодо раціоналізаторських пропозицій і винаходів, які стосуються розроблюваних конструкцій виробів, проєктів стандартів, технічних умов та інших нормативних документів з художнього проєктування. Веде картотеку впроваджених проєктів, зразків застосовуваних матеріалів. Оформляє документацію на закінчені художньо-конструкторські розробки, складає звіти про результати виконаних робіт.

Повинен знати: постанови, розпорядження, накази, керівні, методичні й нормативні матеріали з художнього конструювання і правової охорони промислових зразків; перспективу технічного розвитку підприємства; тенденції вдосконалення проєктованих виробів; технічну естетику і ергономіку; методи художнього конструювання і художньо-графічних робіт; технологію виробництва; принципи роботи, умови монтажу й технічної експлуатації розроблюваних виробів; чинні в галузі і на підприємстві стандарти, технічні умови, які стосуються художньо-конструкторських розробок; систему конструкторської документації; систему технологічної документації; вимоги до розробки й оформлення художньо-конструкторської документації; технічні характеристики і властивості матеріалів, які застосовуються в розроблюваних конструкціях; вимоги, які слід урахувати в процесі проєктування виробів (функціональні, техніко-конструктивні, ергономічні, естетичні тощо); методи проведення технічних розрахунків з художнього конструювання; основи стандартизації і патентознавства; порядок проведення художньо-конструкторської експертизи проєктів виробів, критерії естетичної оцінки їхньої якості; порядок атестацій якості промислової продукції; технічні засоби, які застосовуються в процесі проєктування; порядок оформлення заявок на промислові зразки; передовий вітчизняний і світовий досвід з художнього конструювання; основи економіки, організації виробництва, праці й управління; трудове законодавство.

Кваліфікаційні вимоги

Провідний художник-конструктор (дизайнер): повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією художника-конструктора (дизайнера) I категорії не менше 2 років.

Художник-конструктор (дизайнер) I категорії: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією художника-конструктора (дизайнера) II категорії: для магістра — не менше 2 років, спеціаліста — не менше 3 років.

Художник-конструктор (дизайнер) II категорії: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації; для магістра — без вимог до стажу роботи, для спеціаліста — стаж роботи за професією художника-конструктора (дизайнера) III категорії не менше 2 років.

Художник-конструктор (дизайнер) III категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією художника-конструктора (дизайнера): для спеціаліста — не менше 1 року, бакалавра не менше 2 років.

Художник-конструктор (дизайнер): повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) без вимог до стажу роботи.

Інженер-конструктор

Характеристика завдань та обов'язків, теоретичної та практичної підготовки. Кваліфікаційні вимоги

Завдання та обов'язки. Розробляє ескізні, технічні і робочі проекти особливо складних і середньої складності виробів, використовуючи засоби автоматизації проектування; забезпечує в процесі проектування відповідність розроблюваних конструкцій технічним завданням, стандартам, нормам техніки безпеки, вимогам найбільш економічної технології виробництва, а також застосування в проектах стандартизованих та уніфікованих деталей і складальних одиниць. Проводить патентні дослідження і визначає показники технічного рівня виробів, які проектуються. Розробляє кінематичні схеми, загальні конструювання й теоретичні погодження окремих елементів конструкцій на основі принципових схем і ескізних проектів, перевіряє робочі проекти і проводить контроль креслень за фахом або профілем роботи, знімає ескізи складних деталей з натури і виконує складні деталювання. Проводить технічні розрахунки в процесі проектування і техніко-економічний аналіз ефективності конструкцій, які проектуються, розробляє інструкції з експлуатації конструкцій, пояснювальні записки до них, карти технічного рівня, паспорти (у тому числі патентні й ліцензійні), програми випробувань, технічні умови, повідомлення щодо змін у раніше розроблених кресленнях та іншу технічну документацію. Вивчає й аналізує конструкторську документацію, що надходить від інших підприємств і організацій, з метою її використання в процесі проектування й конструювання. Погоджує розроблювані проекти з іншими підрозділами підприємства, представниками замовника й органів нагляду, економічно обґрунтовує розроблювані конструкції. Бере участь у монтажі, налагоджуванні, випробуваннях і здаванні в експлуатацію експериментальних зразків, у складанні заявок на винаходи і промислові зразки, а також у роботах, які включають удосконалення, модернізацію, уніфікацію конструйованих виробів, їх елементів і розроблення проектів стандартів. Готує відгуки і висновки на проекти стандартів, раціоналізаторські пропозиції і винаходи, які стосуються окремих елементів і складальних одиниць.

Повинен знати: постанови, розпорядження, накази та інші керівні, методичні і нормативні матеріали з конструкторської підготовки виробництва; системи і методи проектування; принципи роботи, умови монтажу й технічної експлуатації проектованих виробів, технологію їх виробництва, перспективи технічного розвитку підприємства, використовуване устаткування, оснащення й інструмент; технічні характеристики й економічні показники кращих вітчизняних і світових зразків виробів, аналогічних проектованим; стандарти, методики та інструкції з розроблення й оформлення креслень та іншої конструкторської документації; технічні вимоги, що ставляться до розроблюваних конструкцій; засоби автоматизації проектування, методи проведення технічних розрахунків у конструюванні; матеріали, які застосовуються в конструкціях, і їхні властивості; порядок і методи проведення патентних досліджень; основи винахідництва; методи аналізу технічного рівня об'єктів техніки; технології: вимоги до організації праці в проектуванні і конструюванні; основи технічної естетики й художнього конструювання; системи автоматизованого проектування; передовий вітчизняний і світовий досвід конструювання аналогічних виробів; основи трудового законодавства, економіки і організації виробництва.

Кваліфікаційні вимоги

Провідний інженер-конструктор: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією інженера-конструктора I категорії не менше 2 років.

Інженер-конструктор I категорії: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією інженера-конструктора II категорії; для магістра — не менше 2 років, спеціаліста — не менше 3 років.

Інженер-конструктор II категорії: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації; для магістра — без вимог до стажу роботи, для спеціаліста — стаж роботи за професією інженера-конструктора III категорії не менше 2 років.

Інженер-конструктор III категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією інженера-конструктора; для спеціаліста — не менше 1 року, бакалавра — не менше 2 років.

Інженер-конструктор: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) без вимог до стажу роботи.

Інженер-конструктор

Кваліфікаційна характеристика.

Загальна характеристика професії

Спеціаліст у сфері розробки ескізних, технічних і робочих проектів, особливо складних і середньої складності виробів, проведення технічних розрахунків за проектами, аналізу ефективності проєктованих конструкцій, аналізу конструкторської документації тощо.

Посадові обов'язки

Розробляє ескізні, технічні та робочі проекти особливо складних, складних і середньої складності виробів, використовуючи засоби автоматизації проєктування, передовий досвід розробки конкурентоздатних виробів, забезпечує при цьому відповідність конструкцій, що розробляються, технічним завданням, стандартам, нормам охорони праці, вимогам найбільш економічної технології виробництва, а також використання в них стандартизованих і уніфікованих деталей і складальних одиниць. Проводить патентні дослідження і визначає показники технічного рівня проєктованих виробів. Складає кінематичні схеми, загальні компоновки і теоретичні ув'язки окремих елементів конструкцій на підставі принципів схем і ескізних проєктів, перевіряє робочі проекти і здійснює контроль креслень за спеціальністю або профілем роботи, знімає ескізи складних деталей з природи і виконує складні деталювання. Проводить технічні розрахунки по проєктах, техніко-економічний та функціонально-вартісний аналіз ефективності проєктованих конструкцій, а також розрахунок ризиків при розробці нових виробів, складає інструкції з експлуатації конструкцій, записки пояснень до них, карти технічного рівня, паспорти (у тому числі патентні і ліцензійні), програми випробувань, технічні умови, сповіщення про зміни в раніше розроблених кресленнях та іншу технічну документацію. Вивчає та аналізує конструкторську документацію, що поступає від інших підприємств, в цілях її використання при проєктуванні і конструюванні. Погоджує проекти, що розробляються, з іншими підрозділами підприємства, представниками замовників і органів нагляду, економічно обґрунтовує конструкції, що розробляються. Бере участь у монтажі, налагодженні, випробуваннях і здачі в експлуатацію дослідних зразків виробів, вузлів, систем і деталей нових і модернізованих конструкцій продукції, що випускається підприємством, в складанні заявок на винаходи і промислові зразки, а також в роботах з удосконалення, модернізації, уніфікації конструйованих виробів, елементів і в розробці проєктів стандартів і сертифікатів. Дає відгуки і висновки на проекти стандартів, раціоналізаторські пропозиції і винаходи, що стосуються окремих елементів і збірних одиниць.

Спеціаліст повинен знати:

Теорію машин і механізмів, опір матеріалів, економіку і організацію виробництва, фізику, механіку, креслення.

Професійно важливі риси:

- просторово-образне і логічне мислення;
- зорово-моторна координація;
- пам'ять;
- схильність до копіткої роботи;
- творча уява.

Кваліфікаційні вимоги: Вища професійна (технічна) освіта.

Щодня ми користуємося величезною кількістю досягнень сучасної науки і техніки, втілених в електрочайнику, ліфті, телефоні, комп'ютері тощо. Ми не замислюємося, як працюють різні прилади. Головне, що працюють - і все тут. Але ж хтось же це придумав! Познайомимося сьогодні з тими, хто займається такими звичними для нас, але абсолютно незрозумілими диво-винаходами.

Майбутнього інженера-конструктора видно ще з дитинства. Всі малята цікаві, але цей не заспокоїться, поки не розбере дзигу і не дізнається, чому вона крутиться, не залишить машинку доти, поки не розламає її, щоб зрозуміти, як вона "бібікає". Підростаючи, дитя проявляє все більший інтерес до оточуючого світу предметів. Чому літає літак, звідки світлофор знає, коли потрібно перемкнути світло, як на визначнику з'являється номер телефону? Розібрати прилад і зрозуміти принцип його дії вдається вже не завжди. Але вибір професії стає очевидним: інженер-конструктор.

Спершу в школі доведеться вивчити на відмінно базові для інженера-конструктора предмети: фізику, математику, хімію і креслення. Потім, вже у вузі, потрібно поглибити вивчення таких дисциплін: теорія машин і механізмів, опір матеріалів, економія і організація виробництва, а також предмети з обраної спеціалізації: аерокосмічному, радіотехнічному, приладобудівному, оптико-електронному приладобудуванні тощо.

За час навчання, окрім опанування різних знань, необхідно виробити і розвинути в собі здатність сконцентруватись, мислити логічно, загалом, сформулювати і закріпити те, що називається технічним складом розуму. Крім того, хороший інженер-конструктор повинен мати хорошу пам'ять, уміти швидко концентрувати і зберігати свою увагу. Ну і, звичайно, повинен володіти здібністю до творчості, щоб не лише працювати над поставленими завданнями, але і самому уміти ставити і вирішувати їх. Лише конструктор, що творчо ставиться до роботи, зможе завжди залишатись на плаву. Поганий той інженер, який не прагне

стати винахідником. Бажання розібратися в суті проблеми, глибокі знання, оригінальний підхід до справи і потяг до експериментів - невід'ємні риси хорошого фахівця. Плюс до всього інженер-конструктор має бути в хорошому сенсі слова азартною людиною, лише тоді він зможе знайти швидко і оригінальне вирішення проблеми, що від нього і потрібно. Якщо проектувати пилосос, то виключно безшумний і за потужністю такий, що перевершує усі попередні моделі. Якщо конструювати літак - то такий, щоб він за своєю ефективністю і відповідним параметрам залишив далеко позаду всі вже наявні модифікації. Вдень і вночі думають конструктори над тим або іншим винаходом, новим завданням - адже час не чекає, і конкуренти не дремають. Не придумася сьогодні ти - завтра це зробить інший конструктор, запатентує винахід і отримає гроші.

Знайти роботу інженер зможе як в одному з Державних науково-дослідних інститутів (НДІ), так і в приватному конструкторському бюро (КБ) або невеликій компанії, що впроваджує нові технологічні рішення. Саме у приватні компанії охочіше йдуть працювати інженери-конструктори, тому що зарплата там значно вища, ніж в держструктурах. Залежно від виконуваного завдання робочим місцем конструктора може бути звичайне приміщення або лабораторія і навіть будівництво, якщо, скажімо, він бере участь в розробці споруд, що використовуються у будівництві, і перевіряє їхню роботу на практиці.

Інженери-конструктори не лише винаходять і вирішують технічні завдання. Потрібно ще зв'язати окремі елементи конструкції в єдине ціле, зафіксувати все в проектній і робочій документації, перевірити створений проект на патентну чистоту - раптом хтось вже додумався до такого рішення раніше! Щоб бути першим, потрібно постійно стежити за новітніми досягненнями в різних галузях науки.

У даній професії потрібно у будь-який момент бути готовим до сюрпризів, не боятися несподіванок і на крок вперед передбачати події. Підводних каменів дуже багато, що потрібно враховувати особливо конструкторам-початківцям. Взяти, наприклад, Держстандарт. Проектуємо, скажімо, телевізор. Треба пам'ятати, що відстань від плати до кінескопа жорстко регламентована. Якщо стандарт не дотримується, продукція не отримає сертифіката. Ще один підводний камінь - взаємозв'язок різних деталей конструкції. Зміна розміру ліхтаря у літаку може викликати необхідність переробки системи кондиціонування, тому що об'єм повітря у кабіні одразу збільшується тощо. Всі роботи і креслення мають бути погоджені між собою.

Проблеми можуть виникнути не лише при проектуванні, але і при виготовленні конструкції на заводі. Тому інженерові слід розбиратися і у виробничих процесах. Мало спроектувати, треба знати, як реалізувати задум. Можливо, завод не зможе випустити винайдену геніальну річ.

Відомо, що техніки, у тому числі і інженери-конструктори, - товариські і компанійські люди. Вони працюють в команді. Без спілкування їм неможливо буде погоджувати виконання завдання з іншими членами колективу, що дуже важливо зробити. Зазвичай в організації, на заводі або в КБ кожен інженер має вузьку спеціалізацію. Кожен конструктор працює над якимсь конкретним завданням, а разом - колектив робить загальну справу. Від злагодженості співробітників часто залежить швидкість роботи.

Про відповідальність інженера-конструктора потрібно сказати окремо. Уявімо, що він помилився в розрахунках апарату для штучного дихання. Наслідки можете собі уявити. Тому постійні повторні перевірки обчислень і креслень для інженера - норма. Сім разів перевір та один відріж - це прислів'я якнайкрасномовніше підходить професії конструктора. Щоб готовий механізм працював надійно, потрібно врахувати і скрупульозно вивірити всі деталі.

Інженер-конструктор - професія для тих, хто не любить, образно кажучи, стояти на місці. Сьогодні конструюємо мотоцикл, завтра - автомобіль, післязавтра - машину-амфібію. Проектуючи складніші об'єкти, створюючи новинки, що не мають аналогів, конструктор може за бажанням зробити собі відмінну кар'єру. Організаційні здібності разом з глибоким знанням предмету роботи дають можливість для адміністративного зростання. Ви можете з часом стати старшим інженером, а можете перекваліфікуватися і зайнятися експертною, контролюючою або консультативною діяльністю.

Отже, підведемо короткі підсумки: професія інженера-конструктора складна, відповідальна, цікава і потрібна. Останнім часом престиж даної професії, втрачений в минулі роки, підвищився і продовжує зростати. Головні інструменти конструктора - його знання, досвід та інтелект.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/inzhener-konstruktor

Архітектор

Кваліфікаційна характеристика.

Загальна характеристика професії. Проектування систем розселення людини: міст, районів, площ, житлових і промислових будівель, споруд, садово-паркових об'єктів та ін., розробка проектів реставрації архітектурних пам'яток, інтер'єрів будівель і окремих приміщень. При цьому застосовує методи і технічні засоби архітектурного проектування, системний підхід, процедури об'ємного та містобудівного моделювання, прийоми графічного і макетного вираження ідей та задумів, ескізування, передпроектний і проектний аналіз. Проводить дослідження, пов'язані з проектним рішенням, здійснення авторського нагляду за будівництвом.

Працює в проектних, науково-дослідних і проектно-експериментальних інститутах, організаціях по управлінню проектуванням і будівництвом, на підприємствах будіндустрії.

Посадові обов'язки

- розробляє архітектурно-будівельну частину проектів;
- бере участь в підготовці технічних завдань на розробку містобудівних і архітектурних рішень;
- пов'язує прийняті рішення з проектними розробками інших розділів (частин) проекту;
- забезпечує відповідність містобудівних і архітектурних рішень, що розробляються, нормативам, що діють, вимогам охорони довкілля і екологічним стандартам;
- здійснює авторський нагляд за будівництвом проєктованих об'єктів, консультує з питань, що входять в його компетенцію;
- бере участь в аналізі і узагальненні досвіду розробки і реалізації архітектурно-містобудівних рішень;
- готує відгуки на раціоналізаторські пропозиції і винаходи, проекти нормативних матеріалів, що стосуються архітектурних рішень;
- бере участь в роботі семінарів і конференцій.

Повинен знати:

- методи проектування і проведення техніко-економічних розрахунків;
- технічні, художні, економічні, екологічні, соціальні і інші вимоги, що пред'являються до проєктованих об'єктів;
- специфіку регіональних і місцевих природних, економічних, екологічних, соціальних і інших умов реалізації містобудівних і архітектурних рішень;
- види і властивості будівельних матеріалів і конструкцій;
- вимоги до охорони довкілля;
- передовий вітчизняний і зарубіжний досвід проектування і будівництва;
- постанови, розпорядження, накази вищестоящих і інших органів по питаннях містобудування і архітектури;
- методичні, нормативні і керівні матеріали по проектуванню, будівництву і експлуатації об'єктів;
- стандарти, технічні умови і інші вимоги до розробки і оформлення проектно-кошторисної документації;
- технологію будівництва; технічні засоби проектування і будівництва;
- організацію праці;
- трудове законодавство;
- правила і норми охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги: розвинене просторово-образне мислення, художній смак, аналітичний склад мислення, конструкторські здібності.

- Архітектор I категорії повинен мати вищу професійну освіту і стаж роботи на посаді архітектора II категорії не менше 2 років;
- Архітектор II категорії: вища професійна освіта і досвід роботи на архітектурних посадах, що заміщаються фахівцями з вищою професійною освітою, не менше 2 років;
- Архітектор III категорії: вища професійна освіта і досвід роботи в проектних організаціях;
- Архітектор: вища професійна освіта без пред'явлення вимог до досвіду роботи або середня професійна освіта і досвід роботи за фахом не менше 2 років.

Медичні протипоказання: зниження гостроти зору, порушення координації кисті та пальців рук.

Потрібно відмітити, що з часом архітектурна освіта стає, умовно кажучи, менш художньою і більш будівельною. Лише невеликій частині випускників вдається знайти роботу саме архітектурного профілю, більшість стає просто дизайнерами.

Фахівці жартують, що професія архітектора відповідальніша, ніж лікаря, оскільки останній може приховати свою помилку, а помилка архітектора залишається на загальному огляді багатьох років.

Останнім часом практично обов'язковою вимогою до архітекторів стає знання комп'ютерних програм, що дозволяють здійснювати трьохвимірне проектування, — AUTOCAD і 3D Studio MAX (рідше зустрічаються Arcon і ARCHICAD). Треба відзначити, що значна частина студентів, які одержують знання архітектурного профілю, досить добре знає і звичайні програми, що дозволяють працювати з двохмірною

графікою (CorelDraw, PhotoShop і ін.).

Практикуючі архітектори, поряд з власне проектуванням, здійснюють авторський контроль за веденням будівельних та оздоблювальних робіт. Окрім цього в обов'язки архітектора може входити підбір будівельних і оздоблювальних матеріалів, меблів, техніки, розрахунок робіт, складання кошторисів проектів.

Існує декілька рівнів архітектурного проектування — на рівні кварталу, на рівні окремої будівлі і на рівні окремого приміщення. Зрозуміло, на долю архітектора припадає, перш за все, складання дизайну-проектів фасадів і інтер'єрів. Для складання грамотного дизайну-проекту необхідне знання колористики, основ композиції і перспективи, об'ємного моделювання. Окрім цього частими є замовлення на перепланування приміщень. Архітектори можуть працювати як індивідуально, так і у складі будівельної фірми, а також у складі спеціалізованих організацій по розробці архітектурних і будівельних проектів.http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/arkhitektor

Графічний дизайнер

Кваліфікаційна характеристика

Графічний дизайнер спеціалізується на оформленні навколишнього середовища засобами графіки. Він працює з вивісками, рекламними щитами, плакатами, покажчиками, знаками та схемами, які ми бачимо навколо, а також дбає і забезпечує зручність читання необхідної нам інформації, такої як інтернет-сайти, журнали, газети, листівки, обкладинки книг і дисків, меню в ресторани, каталоги товарів, візитки, а також упаковка продуктів, промтоварів та графічне оформлення вітрин. З цього короткого переліку можна зрозуміти, що куди б ми не прийшли, ми скрізь обов'язково побачимо різноманітні витвори графічного дизайну.

Професія графічного дизайнера має декілька напрямків, і один дизайнер може працювати або в одному з них, або поєднувати два чи три напрямки. Розглянемо їх за порядком.

Графічний дизайн простору. Це знаки та покажчики, за якими людина орієнтується у міському середовищі, торговельних і бізнес-центрах. Різні таблички на дверях, дорожні знаки, покажчики різного роду товарів у магазинах тощо. Схема метро, наприклад, також є витвором графічного дизайну. Головне у цій сфері домогтися того, щоб знак прочитувався за секунду, а схема була максимально зручною для сприйняття інформації.

Фірмовий стиль і брендинг. Кожна фірма хоче мати свій власний стиль, за яким її будуть упізнавати клієнти та покупці. Кожен виробник хоче привернути максимальну увагу до свого товару та продати його, упакувавши у стильну і інформативну упаковку. Цим займається графічний дизайнер. Він розробляє знак і логотип фірми, рекомендує певні шрифти та фірмові кольори, впізнавані графічні елементи, після чого робить весь набір фірмового стилю, включаючи презентаційні набори та різноманітну поліграфічну продукцію. А також він обов'язково складає посібник з використання створеного стилю для всіх, хто буде працювати над рекламою даної фірми, її товару або послуги.

Розробка шрифтів - це особлива сфера графічного дизайну. Тут дизайнер створює легким для читання текстові шрифти, які довго служать і найменшою мірою залежать від моди, тим не менше кожен шрифт має свій характер. Створення шрифту накладає на творця величезну кількість обмежень, але, не дивлячись на це, дизайнери час від часу примудряються створювати щось нове у цій галузі. Крім того, дизайнери шрифтів створюють різнохарактерні декоративні шрифти, мода на які швидко змінюється.

Дизайн реклами. Рекламисти займаються розробкою ефективних комунікацій продавця з покупцем, для цього вони досліджують ринок, цільову аудиторію та видають серію рекламних концепцій. Але для втілення цих концепцій вони звертаються до графічного дизайнера, який візуалізує їхні рекламні ідеї. Іноді саме візуалізація в рекламі відіграє чималу роль.

Дизайн книг, журналів і газет. У видавництві глянцевого журналу дизайнер розробляє сітку верстки та стилістику кожної рубрики залежно від її характеру, малює графічні елементи, стежить за правильним форматувannya тексту і кадруванням зображень, працює над обкладинкою. У книжковому видавництві він також працює над стилем видання, враховуючи і вимоги ДСТУ, та модні тенденції у книжковому оформленні.

Дизайн для Інтернету. Графічні дизайнери займаються у цій галузі створенням Інтернет-сайтів, банерів, роблячи віртуальне середовище максимально зручним для користувачів Інтернет і в той же час естетичним. Оформлення сайту та Інтернет-банерів входить у розробку фірмового стилю компанії та прописується у керівництві з використання стилю. При цьому графічний дизайнер далеко не обов'язково повинен володіти технологіями верстки сайтів, за винятком тих випадків, коли він вузько спеціалізується саме у цій галузі. Але у будь-якому випадку він обов'язково повинен знати правила створення віртуального графічного простору.

Робоче місце. Графічні дизайнери працюють у дизайн-студіях, брендингових та рекламних агентствах, видавництвах і в будь-яких державних підприємствах і приватних фірмах, що віддають перевагу утриманню в штаті власного дизайнера.

Важливі риси. Розвинений художній смак. Образне й об'ємно-просторове мислення. Ініціативність. Креативність, винахідливість. Відчуття стилю. Зорова пам'ять. Залучення в сучасну культуру.

Знання та навички. Уміння висловлювати свої ідеї в графіці (що також часто називають малюнком від руки). Знання історії мистецтв, дизайну та їх сучасного стану. Володіння спеціалізованими комп'ютерними програмами: Adobe Photoshop, Illustrator, InDesign тощо.

Де вчать. Професію дизайнера можна отримати у вишах, що мають факультет дизайну зі спеціалізацією «графічний дизайн», а також у середніх спеціальних навчальних закладах на факультетах «дизайн», «видавнича справа».

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/grafichniy-dizajner **Абетка професій** ▶ Графічний дизайнер

Декоратор

Кваліфікаційна характеристика

Особливості. Назва професії походить від англійського decorate, що означає «прикрашати». Декораторами називають театральних художників, які на основі ескізів інших художників пишуть театральні декорації, і фахівців з декорування приміщень. У завдання декораторів інтер'єру входить створення неповторного вигляду приміщення, який не лише відображає побажання і смаки замовника, але і творчу індивідуальність художника.

Історія професії. Професія декоратора виникла у стародавньому світі у зв'язку з потребою вищого класу — правителів і служителів культу оточити себе величним інтер'єром з унікальних матеріалів, що приголомшує уяву народу і справляє неповторне враження на делегації з інших держав. Діяльність театральних художників-декораторів така ж стара, як сам театр, і пройшла шлях від створення примітивних декорацій, що привертають увагу глядачів, до високохудожнього оформлення спектаклю.

Декоратор і дизайнер – різні професії. Часто професія декоратора здається аналогічною професії дизайнера, проте це не так. Діяльність декоратора пов'язана із створенням елітного інтер'єру з ексклюзивних матеріалів, дизайнерська ж спрямована на масове виробництво. У завдання дизайнера входить пересомислення геометрії простору, в завдання декоратора — наповнення його унікальним вмістом.

Необхідні особисті риси. Професійні: освіта, творчі здібності, вміння малювати і конструювати від руки і за допомогою спеціалізованих комп'ютерних програм. Особисті: відповідальність, старанність, креативність, гнучкість мислення, самостійність, винахідливість.

Обов'язки. Розробка оформлення приміщень згідно замовлення, оформлення акцій і спеціальних рекламних пропозицій. Безпосередня участь у реалізації задуму.

Уявіть собі професію, яка дасть вам змогу використовувати свій творчий потенціал, щоб зробити приватні будинки, офіси, ресторани і кафе красивішими і комфортабельнішими. Ласкаво просимо у світ декораторів. Не так вже багато професій дають такі можливості.

По-перше, ви лише те і робите, що втілюєте свої фантазії в реальність і за це вам платять. Ви спілкуєтеся з цікавими людьми. Ті, хто користується послугами декораторів, зазвичай забезпечені люди, так що свій робочий час ви проведете у вишуканих будинках, офісах та інших громадських приміщеннях, що потребують ваших послуг. Плюс – Ви самі собі начальник. Ну і ще один плюс – сама по собі робота цікава, приємна і корисна. Якщо ж Ви дуже захочете стати декоратором, Ви ним станете.

Щоб опанувати цю професію і досягти успіху, не потрібно здобувати спеціальну освіту. Декоратором Ви станете тоді, коли оголосите себе декоратором. Отже, якщо Ви мрієте про цю професію:

1. Тренуйте своє вміння дивитись і бачити. Оскільки ви вже зацікавилися професією декоратора, то цілком можливо, що у вас вже є здатність бачити особливості та недоліки дизайну. Ви заглядаєте в кімнату і вже бачите, що в ній добре, а що може бути покращено. Не так вже важливо, наскільки ви талановиті, але ви повинні наполегливо тренувати своє «бачення», ретельно вивчаючи – що саме люди вважають хорошим дизайном. Знаходьте красиві інтер'єри, щоб вивчати їх. Ви можете знайти безліч прикладів прекрасних інтер'єрів в журналах з дизайну або навіть у власному місті, відвідуючи будинки, виставлені на продаж – частина з них відкрита для відвідин, на виставках, у будинках-музеях, художніх галереях. А ще в офісах дизайнерських фірм і таких фахівців, яким треба справити враження на клієнта, наприклад, юристів.

2. Займайтесь самоосвітою. Поза сумнівом, декоратор повинен знати основи, якими володіє професійний дизайнер інтер'єру. Це означає, що декоратор повинен знатися на плануванні простору (знати, як розташувати меблі та інші предмети в конкретному інтер'єрі, як використовувати світло і колір, основні стилі меблів і декору), він повинен також орієнтуватися в покриттях стін і підлоги, оформленні вікон, використанні аксесуарів (подушок, творів мистецтва тощо). Це означає, що так чи інакше доведеться вивчати основи мистецтва дизайну інтер'єру. Це можна робити за допомогою курсів і спеціалізованих книг. Корисні також бесіди з тими, хто продає предмети декору – картини, килими, предмети освітлення тощо.

3. Практикуйте вдома. Більшість декораторів отримують перший досвід, працюючи над своїм власним будинком. Навіть якщо у вас для експериментів є лише одна невелика кімната, ви вже зможете

отримати досвід застосування різних декораторських прийомів. Наприклад, ви можете кардинально змінити будь-яку кімнату, швидко і недорого, всього лише переставивши меблі або пофарбувавши стіни в інший колір. Робіть нові та нові спроби. Експериментуйте з новими способами оформлення власного будинку. Уявіть, що кімната – ваша дослідна лабораторія, де ви можете спробувати таке, що пізніше запропонуєте своїм клієнтам.

4. Шукайте «підслідних». Можливо, ваші друзі і родичі вже просили порад з декорування? А якщо не просили, чом би вам не проявити ініціативу? Просто тримайте у голові усі ситуації, коли вашим друзям або родичам можуть бути потрібні ваші послуги. Це може бути переїзд чи початок спільного життя (допоможіть їм розпочати освоювати спільне помешкання), переїзд у новий будинок, народження дитини (запропонуйте оформити дитячу), проведення будь-якого важливого заходу (весілля або урочистий обід), початок бізнесу (допоможіть декорувати офіс) або продаж будинку (поясніть, що будинок з продуманим декором більше привертає увагу покупців).

5. Створіть порт фоліо. Портфоліо – це колекція прикладів вашої роботи плюс будь-які інші матеріали, які пояснюють, як і чому вас винайняли. Найважливіша частина портфоліо декоратора – фотографії інтер'єрів, над якими ви працювали («до і після» вашої роботи). Виберіть 15-20 фотографій робіт, якими Ви пишаєтеся. Ваш портфоліо може також включати рекомендаційні листи і альбоми із зразками матеріалів тканин, покриттів для підлоги, шпалер, щоб показати клієнтам, яким чином Ви рекомендуєте прикрасити ту або іншу кімнату.

6. Попрацюйте за наймом. Навіть якщо ви плануєте розпочати власний декораторський бізнес, вам не зашкодить більше дізнатися про цей бізнес і поспілкуватися з потенційними клієнтами, почавши працювати в індустрії дизайну. Ви можете звернутися в компанії, які наймають декораторів, будівельні організації, до виробників меблів і предметів домашнього ужитку, готельні і ресторани мережі, меблеві магазини, магазини товарів для будинку, до торговців антикваріатом тощо, а також у фірми, які безпосередньо займаються дизайном та декором. Щоб отримати роботу, Ви повинні підготувати резюме, яке підкреслює Ваш досвід декоратора плюс інші навички, які потрібні працедавцю, такі як обслуговування клієнтів або організаторські здібності.

7. Відкрийте власний бізнес. Мрія багатьох декораторів – стати самому собі господарем, працювати лише на себе. Можливо, варто подумати про те, щоб створити фірму. Багато декораторів вважають за краще працювати вдома, тому що це дає змогу економити на офісі. Врешті-решт, на відміну від більшості бізнесів тут ви не чекаєте, що прийматимете клієнтів у себе в офісі. Навпаки, Ви в більшості випадків поїдете до них.

8. Налагодьте стосунки з постачальниками. Постачальники – це компанії, які забезпечують нас матеріалами та послугами, потрібними для роботи. Це виробники меблів, оздоблювальних матеріалів для стін, покриттів для підлоги, текстилю, малярі, столяри та інші фахівці. Коли Ви робите закупівлі як професійний декоратор, ви користуєтеся «дизайнерською знижкою» від звичайної роздрібної ціни, за якою саме купив би клієнт. Деякі декоратори беруть з клієнта погодинну оплату або тверду таксу, останні оголошують суму, рівну відсотку від витрат на ремонт (включаючи матеріали). Простий приклад. Припустимо, ви маєте у постачальників матеріалів знижку 40%. Ви можете узяти з клієнта «свою ціну» плюс 20%. Вийде, що клієнт заплатить вам на 20% дешевше, ніж він заплатив би у магазині. А можливість заощадити на матеріалах для декору переконає його скористатися вашими послугами.

9. Шукайте клієнтів. Коло ваших потенційних клієнтів досить широке. Це будівельники (девелопери), покупці нових будинків, заможні домовласники, рекламні агентства, арт-галереї, бутіки, офіси, готелі, юридичні фірми, ресторани, спа-салони тощо.

Один із шляхів створення стабільного бізнесу – налагодити стосунки з підприємцями, які можуть без шкоди для себе поділитися з вами клієнтурою, забезпечуючи повніший спектр послуг. Це рієлтори, архітектори, торговці антикваріатом і витворами мистецтва, фірми з ремонту будинків, торговці меблями. Інші способи просування своїх послуг – створення веб-сторінки з фотографіями інтер'єрів, над якими Ви працювали, і розміщення оголошень про свої послуги в газеті.

10. Удосконалюйтесь як фахівець. Справжній фахівець завжди продовжує навчатися новим способам декорування інтер'єру. Розпочавши бізнес, ви повинні удосконалювати свої уміння, відвідуючи виставки, читаючи журнали і книги з дизайну і вступаючи у професійні асоціації. Ви можете також справити враження на клієнтів, ставши дипломованим дизайнером інтер'єру.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/dekurator

--	--	--	--

Макетник

Кваліфікаційна характеристика

Макетник – майстер зі створення макетів існуючих або будов, конструкцій, що плануються. Фр. maquette - масштабна модель, італ. macchieta, зменшувальне від macchia.

Особливості професії. Макет - просторове масштабне зображення предмета. Зазвичай - у меншому розмірі. Макети використовують і при проектуванні, і для презентації готових проєктів. Наприклад, проектуючи будинок, архітектор може за допомогою моделі оцінити загальне враження, гармонійність форм і кольорової гами. Дивлячись на макет, він може вносити зміни в проєкт, іноді радикальні.

Особливо важливим є макет, коли проектується великий об'єкт (хмарочос, житловий мікрорайон, нафтопереробний комплекс), над яким працює велика кількість людей. Щоб спланувати їхню роботу, потрібно наочно уявити собі проєкт у цілому. У цьому відношенні макет зручніший за пласкі креслення й ескізи. На ньому можна продемонструвати пропорції, необхідні комунікації, розбити об'єкт на сектори для зручності роботи різних бригад. За допомогою макетів зручно демонструвати проєкти замовникам, на виставках.

Макети архітектурних споруд називаються архітектурними макетами. Останнім часом макети використовують і в суднобудуванні, в машино-, літакобудуванні. Найчастіше це технічні макети, тобто діючі мініатюрні моделі транспортних засобів. Так що макетник - затребуваний фахівець.

Театри, кіностудії теж використовують макети в якості декорацій. Наприклад, в кіно вони бувають потрібні для комбінованих зйомок. За допомогою макета можна у всіх подробицях зобразити середньовічну вулицю або інопланетний космічний корабель.

Виготовленням декорацій займається макетник-декоратор. Кожна модель або декорація - це складна конструкція, що складається з безлічі деталей різних форм і фактури. Макетник виготовляє їх своїми руками з різних матеріалів за допомогою різних інструментів: дрилі, лобзика, токарного верстата, молотка, клейового пістолета і пр. Він займається й фарбуванням деталей. Так що можна сказати, що макетник суміщає в одній особі декілька ремесел: столяра, токаря, слюсаря, маляра, карбувальника, різьбяра, гравера й електрика. При цьому застосовує свої інженерно-технічні та художні здібності. Макетування починається в розглядання ескізів, креслень і бесід з автором проєкту. Макетник вибирає матеріали та інструменти, приступає до роботи. При цьому він знаходиться в постійному контакті з автором проєкту (архітектором, інженером, дизайнером).

Кожен макет вимагає багато праці та терпіння. До того ж, проектувальник може вносити в свій проєкт зміни, і макетникові доводиться втілювати їх у макеті. Однак макетник - одна з тих професій, де результат праці видно відразу. Добре зроблений макет приносить майстру справжнє задоволення від роботи.

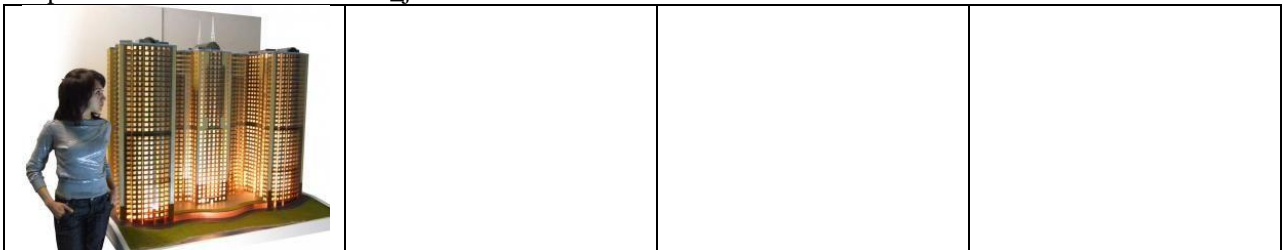
Робоче місце Макетник може працювати в архітектурних і конструкторських бюро, рекламних агентствах, в декораторських майстернях театрів і кіностудій, в незалежних макетних майстернях.

Важливі якості

Професія макетника передбачає гарне просторове мислення, окомір, чуйні пальці, гарну координацію рухів, любов до роботи руками, здатність до копіткої праці, ретельність і акуратність, здатність працювати як поодиноці, так і в контакті з іншими людьми. Важливою є готовність постійно освоювати нові навички, технології.

Знання та навички. Макетникові потрібно вміти читати креслення та ескізи, користуватися різними інструментами та верстатами, розуміти властивості різних матеріалів, використовуваних в макетах. У деяких випадках потрібно знання комп'ютерних програм (AutoCAD, CorelDraw та ін).

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/maketnik

Мистецтвознавець

Кваліфікаційна характеристика

Мистецтвознавство - це наука про мистецтво, яка включає низку взаємопов'язаних розділів: теорію та історію мистецтва, художню критику. Ці розділи і визначають різні види діяльності мистецтвознавця. Теоретик мистецтва займається дослідженням теоретичних проблем образотворчого мистецтва, архітектури, закономірностей розвитку мистецтва, його відношення до дійсності, взаємозв'язками із суспільством. У полі його діяльності також питання ідейного змісту, художньої форми, специфіки видів і жанрів мистецтва тощо. Історики мистецтв працюють в музеях, видавництвах, екскурсійних бюро тощо. Вони вивчають колекцію тих або інших збірок, проводять систематизацію творів окремих майстрів, різних шкіл і напрямів, забезпечують збереження експонатів музею. Вони готують висновок про необхідність реставрації тієї або іншої роботи, встановлюють авторство спірної роботи, відкривають нові імена творців, беруть участь в дослідницьких експедиціях, проводять екскурсії, лекції, факультативи, пишуть науково-популярні брошури, збірки, путівники, які видають художні музеї та галереї. Дослідницький характер носить робота мистецтвознавця у сфері художньої критики: це всестороннє вивчення і науковий аналіз злочинної проблеми, об'єктивна оцінка, судження.

Спеціаліст повинен знати: Історію і теорію мистецтв; принципи сприйняття художнього твору; основи видавничої справи, поліграфії, архітектури; основи консервації і реставрації картин.

Професійно важливі риси:

- тонкий художній смак;
- розвинене інтуїтивне мислення;
- наочно-образне мислення;
- сенсорна пам'ять (пам'ять відчуттів).

Наближені професії: Музеолог, культуролог, літературознавець, театрознавець, історик.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/mistetstvoznavecs

			
--	--	--	--

Флорист

Кваліфікаційна характеристика

Створює квіткові композиції до свят, весіль та різних ритуалів, продаж у квіткових салонах, прикрашування інтер'єру, вітрин.

Без квітів не обходиться, мабуть, жодна визначна подія у нашому житті: вони незмінно супроводжують свята, святкування, цікаві зустрічі, дають можливість виразити наші відчуття і відношення до близьких людей. Проте солідніше дарувати, отримувати у дарунок або використовувати для прикраси не просто кілька окремих квіточок, а цілісний витвір мистецтва, створений з них. Вибудовуючи певну композицію, букет, флорист прагне передати ту або іншу ідею чи настрій, замислює художній образ, а потім підбирає колірне рішення і матеріали, здатні втілити його у форму, зрозумілу для глядачів. Вдало складена квітова композиція — це не просто гармонійне поєднання форм і барв, але і віддзеркалення відчуттів, стану душі. Залежно від специфіки діяльності флорист або творить переважно наодинці, або активно спілкується з клієнтами, приймає і втілює в життя їхні замовлення. Робочий день найчастіше буває ненормованим. Влаштуватися на постійну роботу можна у фірму з оформлення інтер'єрів приміщень, обслуговування святкових заходів, салон квітів. Але можна працювати і приватно, самостійно, розшукуючи замовлення.

Освоїти професію можна на курсах, підмайстром у відомих флористів, або відвідуючи майстер-класи на спеціалізованих виставках і вивчаючи відповідну літературу. Флористові слід мати багату уяву, креативність, естетичний смак, здатність нестандартно мислити, загальну художню обдарованість. Необхідно володіти методами продовження життя недовговічних рослин, уміти швидко складати композиції. Важливі розвинений окомір і кольоровідчуття, навик роботи з живим матеріалом, знання ботаніки. Не обійтися тут також без посидючості і уважності.

Протипоказами можуть бути алергія, астма, порушення колірного зору.

Попит на ринку праці не дуже високий, часто має місце поєднання з роботою продавця в магазині квітів. Дохід у такому разі нижчий за середню зарплату у промисловості, проте у хорошого флориста, що має «розкручене» ім'я, працює з відомими і багатими замовниками, вона може бути у 3-4 рази вищою. Можливостей для кар'єрного зростання практично немає, проте з підвищенням рівня майстерності, з появою «імені» доходи зростають дуже істотно.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/florist

			
---	--	--	--

Модельєр

Кваліфікаційна характеристика

Характеристика професії

Вибираючи одяг, ми звертаємо увагу не лише на зручності, а й на його зовнішній вигляд. Робота модельєра полягає у формуванні одягу і аксесуарів до нього. Існують модельєри, творчість яких дуже екстравагантно і виконує, в основному, функцію творчого самовираження. Звичайна людина в одязі, сконструйованому таким модельєром, вийти на вулицю не ризикне. Переважна частина модельєрів створює моделі одягу, в якому людина не привертає до себе зайвої уваги. Деякі модельєри вважають за краще гучній назві модельєра називати себе дизайнерами одягу. Модельєри працюють в невеликих ательє мод і на великих швацьких підприємствах. Виконуючий окремі замовлення модельєр створює для кожного клієнта персональну модель одягу, і в такому разі можна бути абсолютно впевненим, що хтось інший в схожому одязі по місту не ходить. Модельєр вибирає на свій смак тканини, і відповідні до них нитки і гудзики. Щоразу цікава тканина виявляється джерелом натхнення, виходячи з якого, модельєр може сконструювати яку-небудь нову модель. Модельєр зустрічається з клієнтами, цікавиться їхніми побажаннями і приймає замовлення. Звичайно, ексклюзивний одяг коштує значно більше, ніж той, що куплений в звичайному магазині.

Модельєр окрім основного одягу формує також і аксесуари до нього – капелюхи, рукавички, шарфи і туфлі. Ідеї модельєра здійснюються за кресленнями конструкторів і кравців, з якими у модельєра повинні бути налагоджені співпраця і взаєморозуміння. Модельєри, що працюють на швейних підприємствах та фабриках, створюючи нові моделі одягу, повинні враховувати, що дана модель має підійти, по можливості, для широкого кола споживачів, тому що показником успішної роботи творця моди є великий успіх продажу. На початку сезонів модельєри беруть участь на показах моди, де вони демонструють свої нові моделі і укладають договори з новими клієнтами.

Умови праці

Залежно від робочого місця робочий час модельєра може змінюватися. Робочий день модельєрів, що працюють на швейних фабриках, зазвичай починається в 9.00 і закінчується в 17.00, а робочий час модельєра, що має своє ательє, ненормований. Темп роботи визначається термінами і кількістю клієнтів; частіше всього клієнти можуть завітати після обіду та в вечірній час.. Модельєр працює, зазвичай, не один, в нього є помічники – конструктори і кравці, таким чином, результат залежить від зусиль всієї команди. У роботі модельєра фізичне навантаження менше, більше розумове. Злети творчості можуть змінюватися кризами, і це цілком природно для роботи художника.

Сама активна пора роботи – початок сезону, коли одяг замовляють і купують більше.

Необхідні знання, навички і якості характеру

На модельєра вчать в Художній академії, але багато випускників курсу конструювання одягу мають також хороший художній смак і самі придумують нові моделі. Більш відомі модельєри мають вищу художню освіту. Творець моди повинен знати технологію одягу, вміти креслити ескізи і конструювати моделі. Він повинен стежити за тим, що відбувається в світі моди і бути в курсі новітніх напрямків, щоб задовольняти бажання навіть самих вимогливих клієнтів. Творець моди повинен мати творчий початок, оригінальність і хороший смак. Він повинен знати тканини і матеріали, знати, що до чого личить. Модельєру доводиться спілкуватися з клієнтами і кравцями, і для цього необхідне хороше вміння бути зрозумілим для інших.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/modeler

Реставратор

Кваліфікаційна характеристика

Реставратор, як хірург на операції, повертає до життя безцінні твори мистецтва, кропіткою працею, по частинкам оживляючи творіння великих майстрів. Суть роботи реставратора – відновлення унікальних пам'яток культури. Це може бути старовинний особняк, шашка часів Громадянської війни, рідкі книги, монети, посуд, меблі і багато, багато іншого.

Робота ця схожа на лікарську практику з профілактики і лікування захворювань. І якщо лікарі піклуються про наше здоров'я, реставратори - про стан картин, ікон, скульптур, мозаїк...

Лише завдяки їх старанням ми можемо насолоджуватися епохальними полотнами часів Ренесансу, приклонитися перед світлими лицами святих ікон, черпати мудрість із старих сторінок вікових манускриптів, захоплюватися величчю древніх храмів і монастирів... Вдихнути нове життя в творіння, що пережило на століття свого творця, не набагато простіше, ніж провести складну хірургічну операцію. Зіпсувати шедевр пензля великого майстра недопустимо. В ім'я цього спеціалісту-реставратору мало озброїтися інструментами і матеріалами, залізною витримкою, уважністю, акуратністю. Головне - профільні знання, без яких складний процес реставрації перетвориться на банальний косметичний ремонт.

Проте знатися відразу на всьому неможливо, кожен предмет мистецтва вимагає спеціальних технологій реставрації, тому реставратори зазвичай спеціалізуються на якомусь певному виді реставраційних робіт.

Художник-реставратор, що працює з декоративними фарбуваннями і ліпниною, досконало знає матеріали як сьогодення, так і минулого. Інколи доводиться не один день просидіти в бібліотеці, вишукуючи древній рецепт того чи іншого розчину. Ще більше часу іде на його створення в сучасних умовах.

Реставраторові книг потрібно розброшурувати книгу, виконати біологічне очищення, підібрати склад для очищення переплету, заповнити втрачені частини. При роботі потрібна особлива обережність: папір, якщо йому більше 100 років, – матеріал крихкий.

Реставратор, що працює з живописом, за допомогою спеціальних розчинів з-під товстого шару плівки-фарби повертає на світло картину, що здавалася темною розмитю плямою в рамі.

Є реставратори, які відновлюють старовинні меблі, металеві речі, скульптури...

Плюси професії: Рідка можливість працювати з величними творами мистецтва.

Мінуси професії: Місяці копіткої, відповідальної роботи. Реставраторові нелегко знайти компроміс між копіткою роботою і жорсткими термінами, диктованими замовниками.

Що потрібно знати? Професія реставратора об'єднує знання історії, археології, мистецтва, живопису, скульптури і навіть... хімії. Необхідно вивчити:

- техніку і технологію, стилістичні особливості експонатів, матеріалів і способів їх використання для проведення відновлювальних робіт з врахуванням особливостей експонатів;

- основні методи реставрації монументального, станкового, темперного і масляного живопису, скульптури;

- принципи датування і атрибуції (визначення авторства, часу створення);

- результати старіння застосовуваних в реставрації матеріалів;

- причини руйнування експонатів;

- основні види лабораторних досліджень в процесі виявлення чинників і характеру пошкоджень.

Кар'єра. За словами фахівців, кар'єру краще починати в державних музеях. Тут можна повчитися у майстрів, отримати безцінний досвід дослідження справжніх витворів мистецтва. Реставратори, що «набили руку» в музеях та працювали з оригіналами і раритетами, мають особливий попит в приватному бізнесі. Інший варіант - відразу влаштуватися помічником в приватні реставраційні майстерні. Суть роботи та ж. Різниця - в оплаті праці, схемі роботи і варіантах замовлень. Якщо в музеї або науково-виробничій лабораторії забезпечений оклад, відоме замовлення і об'єм робіт (відповідно до проекту), то в приватній майстерні реставратори самі шукають замовників (приватних колекціонерів), співпрацюють з аукціонними будинками, беруть участь в тендерах на реставрацію відомих об'єктів і тощо. Інколи майстри-реставратори практикують роботу «від себе»: самі скуповують в антикварних салонах або з рук старовинні меблі, картини, реставрують і потім продають на торгах або аукціонах, в музеї, колекціонерам.

Зарплата у приватного реставратора в основному відрядна, все залежить від кількості замовлень. Музейні працівники отримують гарантований оклад, але у них менше можливостей підробити. Можна організувати власну майстерню. Це сповна реальне завдання - базове устаткування коштує недорого, набагато дорожчі самі матеріали. Але на першому етапі їх можна включити в оплату роботи. Проблема в іншому - висока конкуренція на ринку послуг.

Професійно важливі якості: гострота зору; образне мислення; акуратність; увага; художні здібності; посидючість; сумлінність; терпіння; емоційна стабільність.

Кваліфікаційні вимоги:

1. Повна або базова вища художня освіта за реставраційним профілем. Причому, якщо диплом

спеціаліста або магістра дає можливість працювати за фахом відразу ж після закінчення вузу, володарям «скориночок» бакалавра доведеться не менше двох років походити в підмайстрах.

2. Повна або базова вища художня, мистецтвознавча або технічна освіта, пов'язана з технологією реставраційного процесу. В цьому випадку не менше чим дворічний досвід знадобиться навіть спеціалістам і магістрам, а ось бакалаври і молодші фахівці вимушені будуть попрацювати не менше трьох років.

3. Повна або базова вища освіта (окрім перерахованих напрямів). Поблажки до профілю підготовки автоматично посилюють вимоги до стажу реставраційних робіт: для магістрів і фахівців - не менше трьох, для бакалаврів і молодших фахівців - не менше чотирьох років.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/restavrator

Художник Кваліфікаційна характеристика

"Художник – людина, яка пише те, що можна продати. А
хороший художник – людина, яка продає те, що пише".

Пабло Пікассо.

Художники займаються вираженням ідей, думок і почуттів найрізноманітнішими способами. В класичному розумінні засобами вираження художника є фарби і полотно, а також глина, метал, тканина, скло, дерево, текстиль, пластмаса, фото- і відеотехніка, комп'ютерні технології та багато різноманітних матеріалів і засобів. Розрізняють такі види образотворчого мистецтва: живопис, графіка, скульптура, кераміка, художнє склороблення (стеклоделіе), художня обробка металів, дизайн текстилю, художні прикраси і ковальське мистецтво, кераміка, художня обробка шкіри, відео- і комп'ютерне, рекламне мистецтво, мистецтво фотографії тощо. Художники працюють в театрах, рекламних фірмах, фабриках, в дизайнерських бюро, художніх ательє та в компаніях, де потрібна їхня професійна допомога.

Завданнями художника є:

- створювати образотворчі або абстрактні тривимірні або рельєфні форми, використовуючи і комбінуючи такі матеріали: дерево, камінь, глина, скло, метал, текстиль, папір, полотно тощо;
- створювати образотворчі або абстрактні малюнки і картини, використовуючи олівці, чорнила, туш, крейду, масляні фарби, акварель або застосовуючи іншу техніку; створювати малюнки і гравіювати або втілювати їх у металі, дереві або інших матеріалах;
- створювати фото- і відеотвори, інсталяції і так звані performance; створювати ескізи, змальовуючи людей і події (часто у формі карикатури); оформлювати та ілюструвати книги, журнали, плакати, рекламу тощо.

Більшість вільних художників працюють як підприємці-фізичні особи. Професія художника, загалом, вимагає дуже великих витрат. Будучи представником вільної професії, художник працює на госпрозрахунку. Він сам забезпечує себе засобами праці і приміщення. Йому самому також доводиться шукати можливості для експонування, знайти кошти для підвищення своєї кваліфікації і організації персональних виставок. Він повинен бути продавцем самого себе і сам робити собі рекламу, щоб знайти покупців для своїх робіт.

Велика кількість дипломованих художників є членами Співки художників, яка допомагає художникам організувати виставки, художні заходи та інші проекти.

Умови праці. Місцем роботи художника, в більшості випадків, є ательє або майстерні.

Робочий час художника важко точно визначити. Якщо, крім своєї основної роботи, він працює ще десь, то йому доводиться виконувати свою роботу відповідно до графіка роботи. На роботу художника впливає сезонність, оскільки зі зміною пори року збільшується або зменшується кількість денного світла. Оскільки багато художників вважають, що краще працювати при денному світлі, то найсприятливішими періодами творчості є весна і літо, але це дуже індивідуально.

Є художники, що працюють за встановленим графіком роботи та укладеним з підприємством договором. Час і темп роботи може визначати тривалість проекту, термін замовлення або виставки.

Медичні протипоказання. Художником важко працювати людині, схильної до алергії на фарби та інші хімічні речовини.

Знання, вміння, риси характеру. Для того, щоб стати професійним художником, перш за все, потрібно мати талант. Проте одного лише таланту недостатньо, треба ще багато вчитися і постійно працювати. Необхідно знати історію мистецтва, відповідну термінологію, техніку і матеріали, вміти робити ескізи і замальовки.

Художник повинен мати відчуття композиції і кольору, вміти аналізувати і синтезувати. Він повинен вміти економно і раціонально використовувати ресурси. Це стосується як вибору засобів і матеріалів для роботи, їх використання і зберігання, витрат матеріалу і обліку робочого часу, так і організації роботи інших людей і управління ними.

Роботі художником сприяють такі риси характеру як: творчі здібності, візуальна пам'ять, самобутнє бачення світу, умілі руки, точність, послідовність, логічне мислення і готовність до навчання.

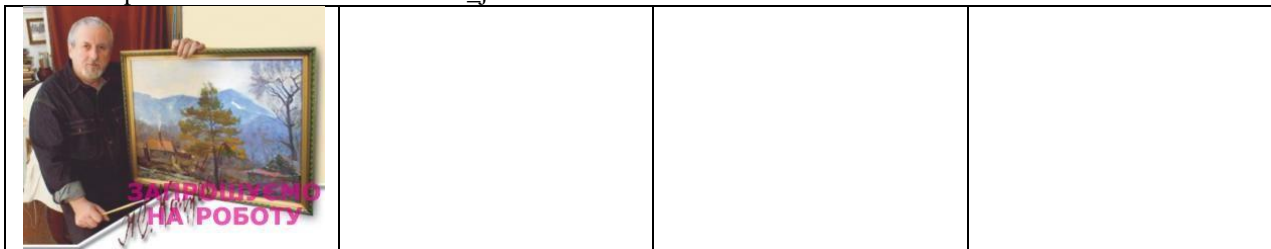
Вимоги до освіти і можливості навчання. Щоб стати художником, необхідно здобути вищу освіту

(досвід роботи необов'язковий), або середню-спеціальну освіту (з досвідом від 3-х років). У Естонії, наприклад, найбільшим університетом, що надає вищу художню освіту, є Естонська художня академія, де можна вивчати всі основні види мистецтва. Кафедра вільних мистецтв дає змогу вивчати графіку, живопис і скульптуру. На факультеті дизайну навчають за спеціальностями «художня обробка шкіри», «художнє скло», «створення художніх прикрас», а також «ковальське мистецтво» і «кераміка».

Навчаючись у гімназії, майбутньому художнику слід звертати увагу на уроки мистецтва і праці, а також на інші дисципліни, що розвивають діяльність рук. Корисно навчатись у художній школі або гуртку.

Заробіток. Художники, що працюють у фірмах, установах, театрах, телебаченні, рекламному бюро тощо, хоча і мають конкретний дохід, проте назвати розмір їх середньої заробітної плати складно. Прожити на кошти, що отримані лише від продажу своїх робіт, можуть небагато художників. Дохід багато в чому залежить від того, наскільки вдало продаються роботи в художніх салонах або через прямі контакти. «Вільні» художники отримують додатковий заробіток, зокрема, працюючи, наприклад, вчителем або викладачем малювання.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/khudozhnik

Ювелір Кваліфікаційна характеристика

Ювелір виготовляє і обробляє ювелірні та художні вироби з дорогоцінних і кольорових металів зі вставками з дорогоцінних і напівдорогоцінних каменів за малюнками, кресленнями і моделями, гравіює і чеканить вироби із срібла.

Професія ювеліра необізнаним людям здається надзвичайно романтичною, причетною до таїнства створення дорогоцінних прикрас. Насправді ж, ювелір не настільки художник, що творить в тиші свого кабінету, наскільки майстер, наділений унікальними здібностями. Він повинен досконало володіти багатьма робочими спеціальностями: бути добрим токарем, слюсарем, шліфувальником, пайовиком, лудильником, виконувати складні операції з мініатюрними деталями.

Серед рис, притаманних людині, що вирішила присвятити себе цій цікавій професії, в першу чергу, слід вказати: художній смак, хороший окомір, відмінну координацію кистей і пальців рук, акуратність, посидючість і вміння концентруватися. Недаремно ж ми говоримо про складну, точну роботу – «ювелірну». Щонайменша помилка — і дорога прикраса може «загинути», тому ювелір практично не має права на помилку.

Справжні ювеліри — люди неабиякого таланту. Вони одночасно і дизайнери, що створюють ескізи майбутніх витворів мистецтва, і ремісники високої кваліфікації, здатні втілити свої творчі задуми в життя.

Робочий стіл фахівця заставлений неймовірною кількістю всіляких інструментів і пристосувань, причому часто фахівець сам їх придумує і виготовляє. Йому необхідні різні напилники, лобзики, штихелі, чекани, лупи, паяльники, бормашина тощо. Найдорожче і якісне оснащення кращих світових виробників загалом може коштувати тисячі доларів, проте без неї успіху не досягти.

Щоб виховати майстра-ювеліра, потрібні роки. Здібностей і бажання тут мало, необхідна неймовірна працюовитість для освоєння всіх азів ремесла. Робота з металами включає литво, чеканку, кування, гравіювання, креслення, безпосередньо механічну обробку. Ще складнішими є розпилювання, шліфування, полірування, свердління, огранювання коштовних каменів. Однією з найважчих і відповідальніших операцій є закріплення. Поганим закріпленням можна зіпсувати дорогий камінь.

Ювелір повинен знати багато: технічні і художні вимоги до виробів, властивості матеріалів, правила читання креслень, способи виготовлення заготовок і деталей із злитків, прийоми гравіювання, чеканки, полірування, види орнаментів, виготовлення необхідного інструменту. У цьому виробництві використовують останні досягнення науки. Щоб працювати на світовому рівні, фахівець зобов'язаний бути високоосвіченою людиною. Але на швидкий успіх, навіть при неабиякому таланті і найкращій освіті, розраховувати не доводиться — майстер заробляє собі ім'я десятиліттями наполегливої праці.

Більшість ювелірів — чоловіки, проте є техніки, які вважають жіночими, наприклад, робота з емаллю. Зараз є немало дівчат і серед молодих дизайнерів. Цікаво, що багато відомих ювелірів — самоучки, що прийшли в професію вже у зрілому віці із різних сфер діяльності. Серед них є колишні інженери, вчителі, військові, артисти, архітектори. Ці люди — справжні художники, ентузіасти, готові все своє життя покласти на вітар мистецтва. Вони натхненно, фанатично віддані своїй справі. У їхніх майстернях народжуються

справжні твори, цінність яких обумовлена не лише вартістю матеріалу (коштовних каменів, платини, золота і срібла), але талантом майстра, який перетворює прикрасу на шедевр, гідний стати музейним експонатом.

З чим порівняти гордість майстра, що ставить особисте авторське клеймо на унікальний виріб поряд з пробою? Подібних художників у нас небагато, їхні імена невідомі широкій публіці, та вони і не прагнуть до цього. Сама робота таких ювелірів коштує десятки тисяч доларів — без врахування ціни матеріалу. Коштовності, створені ними, прикрашають вушка голлівудських зірок, шийки європейських принцес, їх дарували своїм дружинам вітчизняні олігархи, але реклама із зрозумілих причин не потрібна ні ювелірам, ні їхнім клієнтам. Проста людина може полюбуватися подібною розкішшю на спеціалізованих виставках.

Звичайні громадяни згадують про ювеліра, коли у них зламається сережка або браслет, якщо каблучка вже не підходить за розміром або порвався ланцюжок. У найближчій ювелірній майстерні за невеликі гроші вам допоможуть вирішити цю проблему. Зрозуміло, що зарплата у подібних майстрів невелика, але ж хтось повинен виконувати і цю нескладну роботу. Як правило, люди, що мріють стати справжніми майстрами-ювелірами, у наш час починають працювати на фабриках або у фірмах, поступово освоюючи усі тонкощі професії. І лише набувши досвіду, опанувавши усі секрети виробництва, вони відкривають свою справу. Тут їх чекає безліч проблем: потрібно платити високі податки, матеріал потрібно замовляти на заводах і довго чекати, буває важко знайти камені необхідної форми і практично неможливо ввезти їх самому з-за кордону.

Лише справжній майстер здатний створити щось своєрідне. Прикладом кар'єрного зростання може слугувати блискучий зліт ювеліра Фаваза Грузі, що досяг популярності завдяки зухвалим експериментам, які принесли йому визнання публіки і всього ювелірного світу. Важливо завжди пам'ятати про те, що успіху не можна досягти без любові до своєї справи і відданості ідеї. Лише копітка щоденна праця призведе вас до королівського титулу у світі розкішних кольє, шикарних браслетів і витончених каблучок.

http://robota.lviv.ua/business/ABC_jobs/yuvelir

--	--	--	--

- [Ландшафтний дизайн](#)
 - Створення штучних і реконструкція зруйнованих ландшафтів, декоративна [дендрологія](#)
 - [Екодизайн](#)
- [Архітектурний дизайн](#)
 - Масове будівництво (громадські житла і виробничі будівлі), інженерні споруди
- Дизайн [одягу](#), [взуття](#), [аксесуарів](#)
- [Футуродизайн](#)

4. Декоративне садівництво. Закладання утримання насаджень населених пунктів

Кваліфікаційні характеристики

Керівники

1. ЗАВІДУВАЧ ОРАНЖЕРЕЇ

Завдання та обов'язки. Організовує роботу спеціалістів для виконання виробничих завдань. Здійснює контроль за додержанням агротехніки вирощування квіткових культур. Розробляє поточні та перспективні плани роботи оранжереї. Контролює стан ґрунту, температури, вологості, провадить дослідні замирювання. Здійснює збирання, аналіз та систематизацію техніко-економічної інформації. Своєчасно оформлює обліково-звітну документацію та подає її у відповідні підрозділи підприємства. Здійснює контроль за справністю і раціональним використанням технологічного обладнання оранжереї, якістю та економічним витрачанням садивного матеріалу, хімікатів, збереженням матеріальних цінностей. Забезпечує працівників оранжереї інвентарем, інструментами, садовим та іншими матеріалами, спецодягом та індивідуальними засобами захисту відповідно до діючих норм. Бере участь у роботі кваліфікаційної комісії, здійснює роботу для підвищення кваліфікації кадрів. Контролює додержання працівниками правил і норм охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

Повинен знати: постанови, накази, розпорядження, вказівки органів вищого рівня; нормативні та інші керівні матеріали щодо виробничо-господарської діяльності підприємства; біологію квіткових культур; основні агрономічні вимоги до умов вирощування квіткових культур; технологію вирощування квіткових рослин у регіоні (готування земельної суміші, підготовка ґрунту, сівба та садіння рослин, порядок поливання, розпушування, підживлення, обробка рослин отрутохімікатами); підготовка квіткової продукції до зберігання та реалізації; правила і норми охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр або спеціаліст). Післядипломна освіта у галузі управління. Стаж роботи на посаді агронома або майстра зеленого господарства не менше 3 років.

2. МАЙСТЕР ЗЕЛЕНОГО ГОСПОДАРСТВА

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво виробничою діяльністю на закріпленій ділянці з озеленення території та формування зелених насаджень, догляду за ними. Бере участь у розробці перспективних і поточних планів роботи підприємства. Щороку розробляє ескізні проекти композицій зелених насаджень, квітково-декоративного оформлення та організовує їх впровадження на закритій ділянці. Доводить до відома бригад (ланок) виробничі завдання згідно з планом роботи. Здійснює розстановку робітників на об'єктах, видає наряди на виконання робіт, роз'яснює технологію виконання робіт, умови оплати праці. Контролює дотримання робітниками технології, обсягу та якості робіт. Здійснює оперативне керівництво роботою машин і механізмів, які обслуговують дільницю. Веде облік виконаних обсягів озеленювальних та доглядальних робіт, часу роботи машин і механізмів. Своєчасно оформлює первинну обліково-звітну документацію і подає її у відповідні підрозділи підприємства. Здійснює контроль за збереженістю та раціональним використанням машин і механізмів, технологічного обладнання, оснастки та пристроїв, садивного матеріалу та інших матеріальних цінностей. Систематично обстежує стан зелених насаджень і вживає заходів для усунення виявлених недоліків у догляді за ними. Забезпечує робітників дільниці інвентарем, інструментом, матеріалами, спецодягом та індивідуальними засобами захисту згідно з діючими нормами. Бере участь у роботі кваліфікаційної комісії, здійснює заходи для підвищення кваліфікації кадрів. Контролює додержання робітниками правил і норм охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

Повинен знати: постанови, накази, розпорядження, вказівки та інші керівні матеріали щодо виробничо-господарської діяльності підприємства; технологію виконання озеленювальних та доглядальних робіт; технічні характеристики машин і механізмів, що використовуються на дільниці; основи економіки та організації виробництва у зеленому господарстві; основи трудового законодавства; норми, розцінки, діючі положення щодо оплати праці; стандарти насаджень та посівні матеріали; передовий досвід роботи з утримання зелених насаджень; правила і норми з охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професією не менше 2 років.

професіонали

1. АРХІТЕКТОР ЛАНДШАФТНИЙ

Завдання та обов'язки. Бере участь у створенні проектів ландшафтної організації території міста, проектуванні об'єктів зеленого будівництва (лісопарки, парки, сквери, бульвари, санітарно-захисні зони та інші види зелених насаджень), а також у розробці генерального плану забудови і розвитку міста. Здійснює авторський і технічний нагляд за виконанням робіт на об'єктах зеленого будівництва. Координує хід підготовки щорічних ескізних проектів для реконструкції та формування існуючих зелених насаджень, сезонного квітково-декоративного оформлення міста. Здійснює контроль за роботами з формування природного сучасного урбанізованого ландшафту.

Розробляє заходи для формування і реконструкції існуючих заповідних територій: парків – пам'ятників природи, архітектури, національних парків, ботанічних садів та арборетумів, зоологічних садів та інших об'єктів і контролює хід їх виконання.

Повинен знати: постанови, розпорядження, накази органів вищого рівня, методичні і нормативні матеріали з питань ландшафтної архітектури; основні принципи композиційного формування різних видів зелених насаджень; методи визначення екологічної цінності окремих територій (мікроурболандшафтів), кількісні показники стійкості біогеоценозів; основи проектування об'єктів ландшафтної архітектури; технологію будівництва та утримання зелених насаджень; асортимент деревних, чагарникових та квітково-декоративних рослин, газонних трав тощо; стандарти на садивний матеріал; будівельні норми і правила; основи економіки і трудового законодавства; передовий вітчизняний і зарубіжний досвід щодо зеленого будівництва і ландшафтної архітектури; правила і норми охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ.

Провідний архітектор ландшафтний: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр або спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією архітектора (ландшафтного) I категорії не менше 2 років.

Архітектор ландшафтний I категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для магістра – без вимог до стажу роботи, для спеціаліста – стаж роботи за професією архітектора (ландшафтного) II категорії не менше 2 років, для бакалавра – не менше 3 років.

Архітектор ландшафтний II категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для спеціаліста – без вимог до стажу роботи; для бакалавра – стаж роботи за професією архітектора (ландшафтного) не менше 2 років.

Архітектор ландшафтний: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) без вимог до стажу роботи.

2. ІНЖЕНЕР САДОВО-ПАРКОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Завдання та обов'язки. Здійснює безпосереднє керівництво зеленим будівництвом, формуванням зелених насаджень рівного функціонального призначення. Контролює виконання робіт з утриманням озеленювальних об'єктів необхідну документацію для виконання цих робіт, розробляє проекти поточних і перспективних планів робіт з озеленення міста та утримання зелених насаджень. Контролює якість та дотримання технології виконуваних робіт, використанням машин і механізмів за призначенням. Здійснює приймання площ під озеленення від замовника, розробляє ескізні проекти композицій зелених насаджень, квітково-декоративного оформлення. Бере участь у розробці заходів для наукової організації праці, підвищення продуктивності та якості робіт, культури виробництва. Сприяє впровадженню у виробництво передового вітчизняного та зарубіжного досвіду щодо озеленення міст та утримання зелених насаджень. Проводить роботу з підвищення кваліфікації кадрів.

Повинен знати: постанови, розпорядження, накази, органів вищого рівня; методичні, нормативні та інші керівні матеріали з питань зеленого будівництва та утримання зелених насаджень; основи проектування об'єктів зеленого будівництва та технологію виробничих процесів створення та утримання різних видів зелених насаджень; стандарти на садивний матеріал; будівельні норми і правила; передовий досвід у галузі зеленого будівництва та утримання зелених насаджень; асортимент деревних, чагарникових та квітково-декоративних рослин, газонних трав; технологічні характеристики машин і механізмів, що використовуються під час створення та догляду системи зелених насаджень; основи економіки, організації виробництва та праці, систему оплати і нормування праці у зеленому господарстві; норми і правила охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

Класифікаційні вимоги.

Провідний інженер садово-паркового господарства: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр або спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією інженера садово-паркового господарства I категорії не менше 2 років.

Інженер садово-паркового господарства I категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для магістра – без вимог до стажу роботи, для спеціаліста – стаж роботи за професією інженера садово-паркового господарства II категорії не менше 2 років, для бакалавра – не менше 3 років.

Інженер садово-паркового-господарства II категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для спеціаліста – без вимог до стажу роботи, для бакалавра – стаж роботи за професією інженера садово-паркового господарства не менше 2 років.

Інженер садово-паркового господарства: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) без вимог до стажу роботи.

Робітники

1. ОЗЕЛЕНЮВАЧ

1-й розряд

Завдання та обов'язки. Виконує підсобні допоміжні роботи, пов'язані з прибиранням і очисткою садових доріжок, квітників та інших озелених площ від листя, сучків, сміття і снігу. Забезпечує робочі місця садивними матеріалами, добривами та інвентарем. Бере участь у сортуванні різноманітних вантажів і складанні їх у відведених місцях. Ущільнює і розвантажує сніг. Доглядає за малими архітектурними формами. Відколює лід. Посипає доріжки піском вручну. Готує печі для випалювання горщиків ручним способом.

Повинен знати: правила поводження з ручним садильним інвентарем під час виконання найпростіших робіт у зеленому господарстві; норми, правила навантажування і транспортування вантажів; найменування вантажів та правила їх укладання; особливості підготовки тари під посів дрібного квіткового насіння і пікірування рослин; правила догляду за малими архітектурними формами.

Кваліфікаційні вимоги. Базова або неповна базова загальна середня освіта. Одержання професії безпосередньо на виробництві. Без вимог до стажу роботи.

Приклади робіт:

1. Вантажі невідповідальні – навантаження і розвантаження.
2. Газони, квітники, садові доріжки, кювети – очищення від листя, сучків і сміття, скошеної трави.
3. Горщики, ящики – затарювання, миття, прибирання і укладання їх у штабелі.
4. Дивани садові – розміщення і встановлення.
5. Кілки – прибирання.
6. Листя – укладання в штабелі для компостування.
7. Саджанці, сіянці, живці – рознесення на місця садіння, вмочування коріння у розчин глини, зв'язування у жмути і розв'язування.
8. стелажі і тара – підготовка до садіння, очищення від землі.
9. Ями – засипання їх землею з перекиданням і трамбуванням ґрунту, вирівнюванням поверхні.

2-й розряд

Завдання та обов'язки. Виконує прості роботи з підготовки ґрунту і добрив вручну. Виконує садильні ями і канали у розталому ґрунті для садіння деревно-чагарникових рослин. Здійснює снігозатримання. Очищає насіння декоративних рослин. Проролоє деревно-чагарникові рослини. Виконує горизонтальне планування площ, грядок і доріжок “на око”. Поливає дерева, куці і газонні трави ручним способом. Корчує пеньки вручну.

Повинен знати: правила і способи виконання земляних робіт у міських умовах; найпростіші способи догляду за рослинами; правила поводження з вантажами, які потребують певної обережності; техніку збирання жолудів; способи планування “на око” площ, грядок, доріжок.

Кваліфікаційні вимоги. Базова або неповна базова загальна середня освіта. Одержання професії безпосередньо на виробництві. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією озеленювача I розряду – не менше 0,5 року.

Приклади робіт:

1. Ґрунт рослинний – заготівля.
2. Ґрунт – штикування, розпушування, вирівнювання та коткування під посадку зелених насаджень.
3. Грядки і борозни для висівання насіння і садіння рослин – улаштування.
4. Деревя, кущі, саджанці багатолітніх рослин – заготівля з грудкою землі розміром 0,5 x 0,4 м та 0,8 x 0,6 м, садіння, підгортання і розгортання.
5. Дерен – заготівля вручну.
6. Дивани садові – пофарбування.
7. Жолуді – збирання.
8. Квіти горшкові – встановлення у ґрунт, очищення від зів'ялого листя.
9. Кілки – встановлення.
10. Кропи дерев – очищення від снігу.
11. Матеріал садильний деревно-чагарникових і багатолітніх рослин – тимчасове прикопування і розгортання.
12. Оранжерея – промивання скла, очищення його від снігу.
13. Парникові мати, ящики пікірувальні, етикетки – виготовлення.
14. Рами парникові – складання у штабелі.
15. Решітки – зняття з пристовбурних кіл.
16. Рослини декоративні, дерева, кущі – притінення, прополювання, розпушування, підготовка до викопування. Видалення корневих паростків.
17. Рослини чагарникові – навантаження, розвантаження, транспортування.
18. Штамби і гілки скелетні – очищення від кори.

3-й розряд

Завдання та обов'язки. Виконує середньої складності землі роботи із застосуванням кінної тяги. Розсіває добрива, маркірує і нарізує борозни. Готує насіння та садильний матеріал. Улаштовує клумби, рабатки, партери і бордюри. Здійснює обдернування поверхні. Сіє газонні трави на горизонтальних поверхнях. Виконує механізоване поливання дерев, чагарникових рослин та газонних трав. Розпилює стовбури дерев ручною пилюкою. Ремонтує ґрунтові, гравійні та щебеневі доріжки у парках садах і скверах. Притінює оранжереї. Доглядає за зеленими насадженнями за допомогою простих інструментів і пристроїв. Готує розчини. Закріплює дерева за допомогою розтяжок. Улаштовує кювети, зрізує ґрунт із плануванням поверхні. Плете сітки вручну для вирощування гвоздики. Садить та пророщує бульбоцибулинні рослини. Викопує квіткові рослини. Складає букети квітів.

Повинен знати: будову і правила експлуатації кінних причіпних засобів і призначення простих інструментів; правила викопування квіткових рослин і виймання їх із ґрунту; способи сіяння газонних трав на горизонтальних площах; способи планування площ під рейку або шаблон; правила поливання рослин; способи притінення оранжерей.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова ззагальна середня освіта. Професійно-технічна освіта без вимог до стажу роботи або одержання професії безпосередньо на виробництві, підвищення кваліфікації і стаж роботи за професією озеленювача розряду не менше року.

Приклади робіт:

1. Бордюри, партери, квітники – планування під рейку або шаблон.
2. Бровки, узбіччя, схили – косіння вручну.
3. Букети квітів – складання.
4. Газони – викошування ручною косою.
5. Ґрунт – оранка, розпушування, боронування в розсадниках, коткування кінним і ручним котками.
6. Деревя, кущі, саджанці – заготівля з грудкою землі розміром 1 x 1 x 0,6 м, садіння.
7. Деревя-саджанці і квіти – навантаження та розвантаження.
8. Жоржини, кали – садіння на пророщування.
9. Квіти однолітні та багатолітні – зрізування, викопування, очищення коріння від землі та луски, підщипування діток.
10. Кубики живильні, горщики торфо-перегнійні – виготовлення.
11. Матеріал садильний (саджанці, сіянци, живці, квіткова розсада, цибулини) – підготовка до садіння, сортування, підрахунок, відпускання, пакування для транспортування.
12. Плівка синтетична – натягування на парники і на утеплений ґрунт.
13. Розчин, емульсії приготування.
14. Рослини деревно-чагарникові та квіткові декоративні – оправлення, підв'язування, підживлення, прополювання в парниках, мульчування і утеплення.
15. Цибулини і бульбоцибулини квіткових рослин – сортування за розмірами, садіння, викопування.

4-й розряд

Завдання та обов'язки. Виконує складні із застосуванням машин і механізмів під час оброблення ґрунту, поливання та підживлення зелених насаджень у міських умовах. Відбирає насінники однолітніх квіткових рослин. Вирощує саджанці відсадками від маточних кущів. Прищипує пагони і вирізає гілки у потовщених на саджанцях у розсадниках. Заготовляє дерен механічними дерено різками. Викопає комбіновані газони газонокосарками. Готує принади, емульсії, розчини з отрутохімікатів. Проводить профілактичні заходи для захисту декоративних рослин. Звалює дерева у міських умовах. Поливає квіткові рослини вручну. Виготовляє глиняні горщики. Оформлює декоративні корзини. Виготовляє корзини для квітів.

Повинен знати: основні агротехнічні правила сівби і садіння квіткових і декоративно-чагарникових рослин; асортимент матеріалу; правила експлуатації машин, механізмів, які застосовуються під час підготовки ґрунту, садінні та догляду за зеленими насадженнями; правила проведення запилювання і обприскування зелених насаджень; техніку безпеки та організацію та безпечне ведення робіт під час механічного звалювання, розпилювання та корчування у міських умовах; правила загострювання і правки ручних інструментів; способи приготування земляних сумішей; способи викопування дерев та кущів з оголеною системою.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова загальна середня освіта. Професійно-технічна освіта. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією озеленювача 3 розряду не менше 1 року.

Приклади робіт:

1. Бордюри і квітники – підстригання шпалерними ножицями.
2. Ґрунт – обробка і підготовка його до садіння зелених насаджень механізованим способом, проорювання.
3. Дички – зрізання на шип, вічко.
4. Земля рослинна – приготування сумішей і набивання парників.
5. Квітники з однолітників і багатолітників – улаштування.
6. квіти і кущі – садіння та пересаджування.
7. Корзини з квітами – складання.
8. Матеріал садивний деревних і чагарникових порід – викопування вручну.
9. Місця садильні – зняття асфальту відбійним пневматичним молотком під час копання ям.
10. Насадження зелені (міські розсадники, сквери, парки, бульвари, парники) – обприскування та обпилювання із застосуванням ранцевої арматури, лікування ран і дупел.
11. Насіння декоративних рослин – протруєння, сівба.
12. Насіння та шишки деревних порід – збирання з авто підйомника оброблення.
13. Породи вічнозелені, хвойні деревні – живцювання.
14. Прищипка і підщипка – підготовка щеплень і окуліровок, перевірка на приживлюваність, зняття обов'язок.
15. Принади, отрутохімікати, гербіциди – приготування розчинів.
16. Решітки чавунні пристовбурні – встановлення з улаштуванням дерев'яних каркасів.
17. Рослини деревно-чагарникові і квіткові – садіння, поливання, сортове прочищення, пінцирування, розміщення на ділянці згідно з розбивочним кресленням.
18. Рослини чагарникові та дерева – обрізання.
19. Саджанці, сіянці рослин деревно-чагарникових – підрізання коренів у ґрунті, вирощування відсадками.
20. Секатори, сучко різи, ножі, пилки – гостріння і правка.
21. Стимулятори росту, суміші рослинні, добрива мінеральні та органічні – внесення їх у ґрунт під час садіння.
22. Троянди – вкривання землею з пригинанням і розкривання.
23. Цибулини і бульбоцибулини квіткових рослин – замочування у різних розчинах.
24. Чагарники – рядкова стрижка.
25. Ями і канали – копання ямокопачем для садіння деревних рослин.

5-й розряд

Завдання та обов'язки. Виконує особливо складні роботи, які пов'язані з вирощуванням рослин на гідропонії, вегетативним їх розмноженням. Навантажує, розвантажує і садить великомірні дерева із застосуванням автокранів. Закладає і формує крони. Виконує художню стрижку декоративних рослин: вручну та із застосуванням механізмів. Улаштовує килимово-мозаїчні квітники, бордюри, партери з нанесенням складного малюнка та створенням рельєфів. Здійснює механізоване оброблення зелених насаджень отрутохімікатами та аерозолями. Доглядає за пам'ятниками та полірованими покриттями.

Доглядає за рослинами у міських умовах із застосуванням засобів малої механізації. Налагоджує та регулює роботу причіпних та навісних знарядь.

Повинен знати: особливості вирощування рослин на гідропоніці; правила експлуатації та обслуговування механізмів при виконанні особливо складних робіт під час закладання зелених насаджень і догляду за ними; агротехнічні особливості декоративних рослин; правила оброблення зелених насаджень отрутохімікатами та аерозолями; правила і норми охорони праці та виробничої санітарії у зеленому господарстві; способи пакування, навантаження та розвантаження великомірних дерев; способи художнього формування крон; способи улаштування партерних газонів, килимово-мозаїчних квітників; способи одернування фігурних площ; способи налагодження і регулювання причіпних і навісних знарядь.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова загальна середня освіта. Професійно-технічна освіта. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією озеленювача 4 розряду не менше 1 року.

Приклади робіт:

1. Букети і квіткові корзини – оформлення.
2. Вази – художнє оформлення з добром асортименту квіткових рослин.
3. Газони партерні – сівба газонних трав у двох напрямках з приготуванням суміші газонного насіння за проектною схемою; засипання насіння рослинною сумішшю і коткування.
4. Деревя, кущі живопліт – омолодження крони, художня стрижка: ручна та з допомогою механічних знарядь.
5. Деревя великомірні – викопування, пакування, навантаження, розвантаження та садіння.
6. Деревя з грудкою землі – установлення автокраном у ями.
7. Малюнки художні – нанесення на сплановану поверхню.
8. Насіння квіткових рослин – збирання та оброблення.
9. Омела – вирізування на деревах із автомашин.
10. Поверхня – одернування контурне та фігурне.
11. Рослини – окуліровка та щеплення.
12. Троянди – обрізання.
13. Цибулини квіткові – препарування.

ПРОФЕСІОНАЛИ

І. ІНЖЕНЕР З ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТА РЕМОНТУ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ

Завдання та обов'язки. Планує та організовує роботу з ремонту житлових будинків, що перебувають на обслуговуванні підприємства (організації) житловою господарства. Забезпечує ремонт житлового фонду згідно з діючими технічними умовами та вимогами, підготовку житлового фонду до сезонної експлуатації. Розробляє графіки профілактичного обслуговування та ремонтів, контролює їх виконання. Забезпечує своєчасний відбір будинків для ремонту, готує вихідні матеріали для складання технічної документації на їх ремонт. Контролює забезпечення високої якості і технологічну послідовність виконання ремонтно-будівельних робіт, дотримання будівельних норм і правил та технічних умов на виконання робіт. Організовує роботу з герметизації інженерних введів у житлові будинки та стиків панелей контролює їх стан. Бере участь у прийманні будинків та інженерного обладнання після будівництва, ремонту і реконструкції. Контролює обсяги і якість виконаних робіт і правильність витрачання матеріалів. Забезпечує виконання планів впровадження нової техніки, механізації та автоматизації виробничих процесів. Своєчасно вносить зміни у технічну документацію (технічні паспорти, виконавчі креслення системи опалення, вентиляції, водопроводу, каналізації, електромережі тощо), забезпечує її збереженість. Складає перспективні і поточні плани встановлення нових ліфтів. Забезпечує заміну застарілих та зношених ліфтів. Організовує ремонт приміщень підліткових клубів, дитячих майданчиків. Бере участь у підготовці матеріалів для укладання договорів на оренду нежилых приміщень і договорів з підрядчиками про виконання ремонту будинків. Контролює виконання графіків профілактичних оглядів конструкцій та інженерного обладнання, правильність оформлення ремонтів за замовленнями населення. Приймає громадян і розглядає їх заявки з питань технічного обслуговування і ремонту житлового фонду. Контролює дотримання правил і норм охорони праці і техніки безпеки, протипожежного захисту. Зупиняє роботи, що здійснюються з відхиленнями від БНіП, порушенням технології і правил безпечного ведення робіт.

Повинен знати: законодавчі акти, постанови, розпорядження, накази органів вищого рівня, методичні і нормативні матеріали щодо діяльності житлових підприємств (організацій), правила і норми технічної експлуатації і ремонту житлового фонду; БНіП; досвід роботи передових житлових підприємств;

основи економіки, організації виробництва, праці та управління; трудове законодавство; правила і норми охорони праці та протипожежного захисту.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Провідний інженер з організації експлуатації та ремонту житлового фонду: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр або спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією інженера з організації експлуатації та ремонту житлового фонду I категорії не менше 2 років

Інженер з організації експлуатації та ремонту житлового фонду I категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для магістра – без вимог до стажу роботи, для спеціаліста – стаж роботи за професією інженера з організації експлуатації та ремонту житлового фонду II категорії не менше 2 років, для бакалавра - не менше 3 років.

Інженер з організації експлуатації та ремонту житлового фонду II категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для спеціаліста – без вимог до стажу роботи, для бакалавра - стаж роботи за професією інженера з організації експлуатації та ремонту житлового фонду не менше 2 років.

Інженер з організації експлуатації та ремонту житлового фонду: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) без вимог до стажу роботи.

2. ІНЖЕНЕР З БЛАГОУСТРОЮ ТА ОЗЕЛЕНЕННЯ ТЕРИТОРІЙ ДОМОВОЛОДІНЬ

Завдання та обов'язки. Розробляє і контролює виконання заходів для забезпечення благоустрою і належного санітарного стану території, закріпленої за житловою організацією. Організовує роботу і здійснює контроль за будівництвом, обладнанням і ремонтом дитячих, спортивних і господарських площадок, за проведенням весняних і осінніх робіт з благоустрою та озеленення прибудинкових територій. Організовує роботи, пов'язані із створенням зелених зон, місць відпочинку, вертикального озеленення будинків, доглядом за зеленими насадженнями (садіння, пересаджування оновлення, зрізання, обкопування і підрубання дерев та живоплоту), завезенням рослинного ґрунту, улаштуванням і ремонтом газонів, квітників та клумб, захистом насаджень від шкідників Контролює своєчасність поливання і виконання підсобних робіт з прибирання та очищення газонів, квітників та інших озелених площ від листя, сміття і снігу Наглядає за збереженістю і справністю лав, урн, сміттєзбірників, контейнерів, зливоприймальних колодязів, будинкових номерів, табличок з назвами вулиць, іншою інформацією, за станом підвальних та горіщних приміщень, вживає заходів для усунення виявлених недоліків. Організовує і забезпечує відновлення асфальтового покриття і газонів після виконання ремонтних або аварійних робіт.

Повинен знати: постанови, накази, розпорядження та інші керівні матеріали щодо діяльності житлових організацій; правила і норми технічної експлуатації житлового фонду; будівельні норми і правила, державні стандарти; основні агротехнічні правила зеленого будівництва на житлових територіях; основи організації праці і трудового законодавства; правила і норми охорони праці, виробничої санітарії та протипожежного захисту.

Кваліфікаційні вимоги.

Провідний інженер з благоустрою та озеленення територій домоволодінь: повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр або спеціаліст) та підвищення кваліфікації. Стаж роботи за професією інженера з благоустрою та озеленення територій домоволодінь I категорії не менше 2 років

Інженер з благоустрою та озеленення територій домоволодінь I категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для магістра – без вимог до стажу роботи, для спеціаліста – стаж роботи за професією інженера з благоустрою та озеленення територій домоволодінь II категорії не менше 2 років, для бакалавра - не менше 3 років.

Інженер з благоустрою та озеленення територій домоволодінь II категорії: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) та підвищення кваліфікації; для спеціаліста - без вимог до стажу роботи, для бакалавра - стаж роботи за професією інженера з благоустрою та озеленення територій домоволодінь не менше 2 років.

Інженер з благоустрою та озеленення територій домоволодінь: повна або базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (спеціаліст або бакалавр) без вимог до стажу роботи

ЗАГАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРОФЕСІЙ
за акад. Є.О. Клімовим

Ознаки класифікації	Вид класифікації	Класифікація професій				
		Людина – людина (Л)	Людина – техніка (Т)	Людина – природа (П)	Людина – знакова система (З)	Людина – художній образ (Х)
Предмет праці	Типи професій					
Мета праці	Клас професій	Гностичні (Г) розпізнавати, розрізняти; оцінювати, перевіряти		Перетворюючі (П-чі) перетворювати, обробляти, організувати, переміщувати	Пошукові (П-ві) придумувати, винаходити; конструювати, знаходити певні варіанти	

ВЗАЄМОЗАЛЕЖНІСТЬ СФЕР ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ВИДІВ ДИЗАЙНУ
За професором В. Вдовченком

Сфери життєдіяльності	Види дизайну
Людина-природа	Ландшафтний дизайн
Людина – художній образ	Дизайн середовища
Людина – сфера обслуговування	Дизайн костюма
Людина – техніка	Промисловий дизайн
Людина – знаки інформації	Графічний дизайн; WEB-дизайн

МАТЕРІАЛИ

для анкетування та інтерв'ювання за диференційованим опитувальником Клімова Є.О.
Біля цифр у таблиці постав **плюси** або **мінуси**, якщо:

Професія дуже подобається	+++	(три плюси)
Професія подобається	++	(два плюси)
Професія «здається, що подобається»	+	(один плюс)
Професія дуже не подобається	---	(три мінуси)
Професія не подобається	--	(два мінуси)
Професія «здається, що не подобається»	-	(один мінус)

Результати профдіагностики поступово занести до таблиці.

Суму плюсів у кожній з колонок підрахувати. Порівняти отримані суми.

Визначити напрямок професійної діяльності, який приваблює учня.

Таблиця з результатами тестування

Напрямки життєдіяльності				
Природа	Техніка	Людина	Знаки	Художні образи
1а	1б	2а	2б	3а
3б	4а	4б	5а	5б
6а		6б		7а
	7б	8а		8б
	9а		9б	
10а			10б	
11а	11б	12а	12б	13а
13 б	14а	14б	15а	15б
16 а		16б		17а
	17б	18а		18б
	19а		19б	
20 а			20б	
Загальна сума +	Загальна сума +	Загальна сума +	Загальна сума +	Загальна сума +
-	-	-	-	-